

UŞŞAK ŞARKI

Usûlü : DEĞİŞMELİ

(Düyek - Curcuna - Aksak)

(♩ = 144)

(Akıyordu su)

Müzik : SÂLİH SUPHİ SONER

Söz : NÂZİM HİKMET

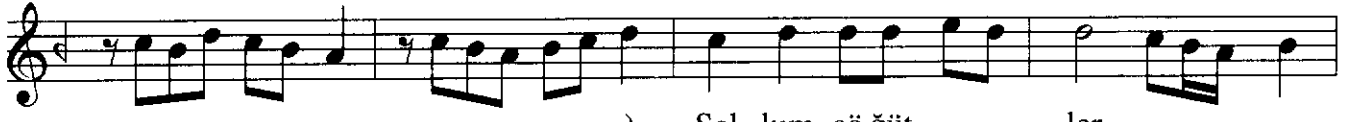
(ARANAĞMESİ)

A k ı y o r d u su (SAZ) G ö s t e r i p a y - n a s ı n d a -

s ö ğ ü t a ğ a ç l a r ı n ı (SAZ)

S a l k ı m s ö ğ ü t l e r

y ı k ı y o r d u s u d a s a ç l a r ı n ı s u d a s a ç l a r ı

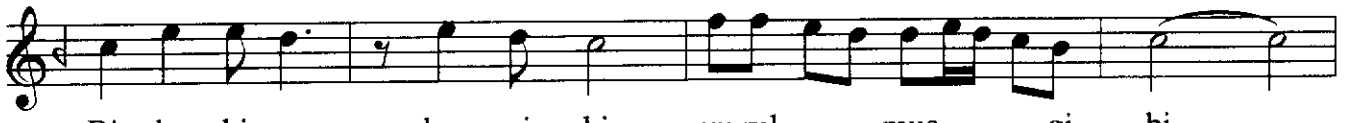
n ı (SAZ) Y a n a n y a l ı n k ı l ı ç l a r ı ç a r - p a r a k

s ö ğ ü t l e r e K o ş u y o r d u k ı z ı l a t l ı l a r

g ü n e ş i n b a t t ı ğ ı y e r e (SAZ)

B i r d e n b i r e k u ş g i b i v u r u l m u ş g i b i

k a n a d ı n d a n B i r d e n b i r e k u ş g i b i

UŞŞAK ŞARKI

(2. Sahife)

SÂLİH SUPHİ SONER

UŞŞAK ŞARKI

(3. Sahife)

SÂLİH SUPHİ SONER

bir da ha yat ma ya— cak (SAZ—) Be yaz— or du la rın ar dın—
da— kı lıç— oy— nat ma ya— cak (SAZ—)
Nal ses le ri— sö nü yor per— de per— de (SAZ—
—) At lı lar kay— bo lu— yor gü ne şin—
— bat tı ğı yer— de At lı lar at lı lar—
kı zıl— at lı lar (SAZ—) At la rı— rüz— gâr—
ka nat— lı lar (SAZ—) At la rı rüz— gâr— ka nat
(SAZ—) At la rı— rüz— gâr (SAZ—) At la rı rüz—
gâr (SAZ—) At la rı (SAZ—) At at
at— at Rüz— gâr ka nat— lı at lı lar

UŞŞAK ŞARKI

(4. Sahife)

SÂLİH SUPHİ SONER

gi bi— geç— ti— ha— yat Rüz gâr ka nat— lı at lı lar—

gi bi— geç— ti— ha— yat (ARA SAZI—)

(♩ = 200)

A kar su yun se si din— di Göl ge ler göl—

ge— len— di Renk ler (SAZ—) . renk ler (SAZ—)

si lin— di Si yah— ör— tü— ler—

in di— ma vi— göz— le— ri ne Sark tı

sal kım— sö ğüt— ler— sa rı— saç— la— rı— nın

(♩ = 176)

ü ze— ri ne (ARA SAZI—)

—) Ağ la ma sal— kım— sö ğüt

UŞŞAK ŞARKI

(5. Sahife)

SÂLİH SUPHÎ SONER

ağ la ma sal_ kım_ sö ğüt ah ah

ağ la ma (SAZ_) Ağ la ma sal_ kım_ sö ğüt

(♩ = 200)

ağ la ma Ka ra su_ yun_ ay_ na_ sın_ da_

el bağ la ma el bağ la ma

(♩ = 176)

ağ la ma ağ la ma sal kım sö ğüt ağ la

(Son)

ma Ağ la ma sal_ kım sö ğüt ağ la ma E.B.

Akıyordu su
Gösterip aynasında söğüt ağaçlarını.
Salkımsöğütler yıkıyordu suda saçlarını.
Yanan yalın kılıçları çarparak söğütlere
Koşuyordu kızıl atlılar güneşin battığı yere !
Birdenbire kuş gibi
Vurulmuş gibi kanadından
Yaralı bir atlı yuvarlandı atından !
Bağırmadı,
Gidenleri geri çağırmadı,
Baktı yalnız dolu gözlerle
Uzaklaşan atlıların parıldayan nallarına !

Ah ne yazık ! Ne yazık ki ona
Dört nal giden atların köpüklü boynuna
Bir daha yatmayacak,
Beyaz orduların ardında kılıç oynatmayacak !

Nal sesleri sönüyor perde perde,
Atlılar kayboluyor güneşin battığı yerde !
Atlılar kayboluyor kızıl atlılar,
Atlıları rüzgâr kanatlılar !
Atlıları rüzgâr kanat...
Atlıları rüzgâr...
Atlıları...
At...

Rüzgâr kanatlı atlılar gibi geçti hayat !
Akar suyun sesi dindi.
Gölgeler gölgelendi, renkler silindi.
Siyah örtüler indi mâvi gözlerine,
Sarktı salkımsöğütler sarı saçlarının üzerine !

Ağlama salkımsöğüt, ağlama,
Kara suyun aynasında el bağlama !
El bağlama ! ağlama !

(Nâzım HİKMET)